

Ετησίαι συνδρομή διά τούς έντός τής Σύρου δραχ. 12
Διά τούς έκτός 43

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Τιμή καταχωρήσεων δι έκασον στίχον λεπ. 15
Έκδίδεται κατά δεκαημερίαν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Οί Γάλλοι οί τούς νεωτερισμούς πάντοτε ορεγόμενοι, εύρίσκουσι διασκέδασι νύν μετά την καθίδρυσιν τής Αυτοκρατορίας εις τά όσημέραι εκδιδόμενα διατάγματα τής Κυβερνήσεως, δι ών μετεβρύθηται ό το πολιτευμα και έγέγοντο διάφοροι νέοι διοργανισμοί εις όλους σχεδόν τούς κλάδους τής δημοσίας ύπηρεσίας. Η νέα αύτη κατάστασις τών πραγμάτων εις τó μέρος αυτό τοϋ κόσμου, τó όποϊόν ως ήρασιον εξάπτεται κατά περιόδους και καταφλέγει δλόκληρον την Εύρώπην, φαίνεται ότι θέλει είσθαι διαρκές διά τινων τολλάχι στον έτων διάστημα, διότι τó σύστημα τó όποϊόν ήσπάσθη ó Αυτοκράτωρ επί τής Προεδρείας του τοϋ έξοστρακίζειν τούς όσοι εμπνέουσι ύπονοιαις ότι δύνανται τά ταράξωσι τά πνεύματα, και ή δημοτικότης την όποιαν καθεκάστην άποκτά, διά τών αγαθοεργϊών του προς τόν λαόν, είναι ισχυρά ύποστηρίγματα τής δυναστείας του.

Απασαι σχεδόν αί δυνάμεις τής Εύρώπης πρό πολλοϋ και έσχάτως αί τρεις άρχικαι άνεγνώρισαν επίσημως την νέαν μεταβολήν, άν και υπό τινας αί τελευταίαι επιφυλάξεις, μή σημαινούσας όμως μηδέν, μοιωνότι πρό τής άναγνωρίσεως ταύτης έκαμαν κινήματα τινά πολεμικων προπαρασκευών, άτινα δέν επέφερον άποτελέσματα.

Η Αγγλία μόλονότι πρώτη πασών τών δυνάμεων τής Εύρώπης έσπευσε ν' άναγνωρίση την μεταβολήν ταύτην, προπαρασκευάζεται μοιοντοϋτο εις πολεμικήν άμυναν, φοβουμένη ίσως μήν ήθελε τρέψει μνησικακίαν κατ' αύτης ó Αυτοκράτωρ, διά τά όσα έπραξε κατά τοϋ θεϊου του εν τή άγια Έλένη, αλλά τó άληθές και θεϊκόν σχεδόν είναι, ότι απασαι αί Εύρωπαικαι δυνάμεις επιθυμούσαι την ειρήνην κάμνουσι την άνάγκην φιλοτιμϊαν, εις τρόπον ώστε δέν ύπάργχει ό παραμικρός επί τοϋ παρόντος πολέμου κίνδυνος.

Τό ζήτημα τής τοϋ Μαυροβουνίου επανάστασεως έπασχολεϊ όπωσοϋν την πολιτικήν τής Εύρώπης, και άνησυχεί τά πεφοβισμένα πνεύματα, εν ώ ό περιοδικός τής Τουρκίας τύπος τó θεωρεί ως μηδαμινόν, και φρονεί ότι ήγγικε σχεδόν ή λύσις του, διά τής ύποταγής τών επαναστατησάντων μερών. Η Τουρκία νομίζομεν εύρίσκειται εις άπάτην ως προς τó ζήτημα τοϋτο, διότι, ως υπό πολλών ειλέκεται, τοϋτο δέν θέλει μόν χρησιμεύσει ως άφορμή Εύρωπαικού πολέμου, θέλει δέ λυθῆ ως έλύθησαν τά τής Σερβίας και Ελλάδος, διότι δέν θέλει συγχωρεΐσθαι τοϋ λοιπού εις την Τουρκίαν νά ύποτάσση χριστιανικούς λαούς επαναστατούντας, ένεκα τοϋ ότι θέλουν εύρίσκει ούτοι πάντοτε ισχυρούς προστάτας, τούς ίδίους όσοι ύποκινούν τά τοιαύτα επαναστατικά κινήματα. Δέν κατενόησεν εισέτι, φαίνεται, ή Τουρκία, ότι ήγγις έστιν ή ώρα τής πολιτικής αναπλάσεως πολλων λαών βίαι και δικαίωματι τοϋ ισχυροτέρου ύπ' αύτης κατακτηθέντων, και ότι άκατανοήτως πως θέλουν άπελευθερωΐσθαι οί λαοί ούτοι. Τοιαύτη είναι ή τοϋ παρόντος αιώνος πολιτική τών ισχυρών δυνάμεων, ως προς τας άσθενείς, καταπολεμουσών τούς έχθρούς των εν καιρώ ειρήνης και άνευ όπλων σχεδόν. Αποδείξεις δέ τών λεγομένων μας είναι ή πυρπόλησις εν Πύλω τοϋ στόλου της ύπό τών τριών συμμάχων δυνάμεων, εν ώ οί πρόσειεις αυτών διέμενον εν Κωνσταντινουπόλει και κάμμία πολέμου κήρυξις ύπήρχε.

Η έφημερίς τοϋ Λεύδ αναφέρει, ότι ή Υ. Πύλη έλαβε διακοίνωσιν περι τής Ρωσσίας, ζητούσης νά επέμβη εις τά τοϋ Μαυροβουνίου. Τό Διβάνιον έδωκεν άρνητικήν άπάντησιν, αξιοδύτος τοϋ Σουλ-

τάνου νά ύποστηρίξη τά επί τής χώρας ταύτης δικαιώματα του.

Έρανίζομεθα εκ τής Γλιπιδος.

— Ειδήσεις περι Μαυροβουνίου έχομεν μέχρι τής 23 Δεκεμβρίου εκ Ραγούζης. Ο διά θαλάσσης άποκλεισμός ειχεν άρχίσει ήδη ύπό τοϋ εκ μιās φρεγάτας, δύο καρβετών και δέκα μικροτέρων πλοίων συκκειμένου στολίσκου. Διά ξεηράς τά Όθωμανια στρατεύματα δέν είχαν προχωρήσει οι Μαυροβουνιώται άφ' έτέρου, άρχίσαντες κατά πρώτον την εφόπλισιν τοϋ φρουρίου Ζαβλιάκ, κατέστρεψαν αφρηως τά γενόμενα, και άπεσύρθησαν εις τά όρια Μαυροβουνίου τοϋτο ήτο βεβαίως φρονιμώτατον μέτρον, διότι φρούριον εν ξένη γῆ, και φρούριον στερημένον τών αναγκαιων δέν έδύνατο ν' άντιέξη επί πσλλας ήμέρας, ήθελε παραδοθῆ, και ή παράδοσις του ήθελε φέρει ήθικην θλάβην όχι μικράν, εν ώ ή έγκατάλειψις του άποδίδεται, και όχι βεβαίως άδίκως, εις στρατηγικήν πρόνοιαν.

Ο ήγεμών Μαυροβουνίου ειχε γράψει εις Βιέννην, ότι έσκόπευε νά στειλῆ εκεί τόν θεϊόν του, ίνα όμιλήση μετά τής Αύστριακής κυβερνήσεως περι τών πραγμάτων τοϋ Μαυροβουνίου, ή Αύστριακή κυβερνήσις δέν ενέκρινε τó μέτρον, ίνα μή δοθῶσιν ύπονοιαι εις την Όθωμανικήν Πύλην, και προέκρινε νά στειλῆ ή ίδια στρατηγόν τής έμπιστοσύνης της, τόν Βαρώνον Κολλερείς Δαλματίαν, όστις και τά πράγματα δύναται νά παρατηρή ήγγύθεν, και παρὰ τοϋ ήγεμόνος νά λάβῃ τας διακοινώσεις εκείνας, τών όποιων σκοπός ήτο ή άποστολή τοϋ θεϊου τοϋ ήγεμόνος.

Καθ' ός έχομεν πληροφορίας εξ άξιοπιστου πηγῆς, ή Αύστριακή κυβερνήσις, προς ήν έγέγοντο ύπό τής Ρωσικής διακοινώσεως περι συμφώνου ενεργείας εις τά πράγματα τοϋ Μαυροβουνίου, προεπάθησε νά ύπεκφύγη προς τó παρόν, θέλουσα νά ίση πρότερον την εντύπωσιν, την όποιαν ήθελε κάμει εις τας πλησίον επαρχίας Βόσνης, Έρτζεγοβίνης και Αλβανίας, ότι ή Αύστρια έπεθύμει νά έναχοποιηθῶσιν οι τοϋ όρθοδόξου δόγματος Χριστιανοί Βόσνης, ουδέμια ύπάρχει άμφιβολία, αί εκεί βραδουργίαι τοϋ Δυτικισμού, τας όποίας ό Βλαδίκας (επίσκοπος) επιτηδεώς άντέκρουσεν ως άπολύων την πληρη τοϋ διοικητικού εύνοιαν, ήθελον εύρη ίσχυρόν μοχλόν την ένοχοποίησιν τών όρθοδόξων, και ήθελε δώσει εις τούς τοϋ Δυτικού δόγματος κατοίκους επιρρόην, και εύνοιαν τής Αρχῆς, διευκολύνουσαν τοϋ Αύστριακού δυτικισμού την ενεργείαν. Η Ρωσία εν τοϋτοις δέν έπαυσε συμβουλευούσα την Όθωμανικήν κυβερνήσιν μέτρα ήπια, και άν δέν ήσκηούσθη άχρι τοϋδε, είναι έλπίζομενον νά εισακουσθῆ επί τέλους και νά δοθῆ εις την ύπόθεσιν τοϋ Μαυροβουνίου τέλος ειρήνικόν. Ο ήγεμών αύτοϋ παρηγγέλλη κατ' επανάληψιν ν' άποφύγη την σύγκρουσιν, και ίσως εις τας συμβουλās τής Ρωσσίας όρέτεται ή έντός τών ίδιων όρων όπισθοδρόμους τών Μαυροβουνιωτών εκ τοϋ φρουρίου Ζαβλιάκι, και εξ όλης τής άνω Αλβανίας. Η πιθανώτερα λύσις τοϋ Μαυροβουνίου ζητήματος θέλει είσθαι ή άποκατάστασις τοϋ Μαυροβουνίου εις ήγεμονίαν αυτόνομον, όποία είναι ή Σερβία ύπό την κυριαρχίαν τής Όθωμανικής Πύλης, δηλαδή με άλλας λέξεις τó Μαυροβούνι θέλει άναγνωρισθῆ επίσημως, ότι άχρι τοϋδε πραγματικώς έξηκουλούθει νά ήναι.

— Τό φύλλον μας ήτο ήδη ύπό τά πιεστήρια ότε επληροφορήθημεν, ότι έγέγοντο προτάσεις εις τόν Κ. Πριβιλέγγιον νά δεχθῆ τοϋ ύπουργείον τών Έσωτερικων εις αντικατάστασιν τοϋ Κ. Ρήγα Παλαμίδου, ώστε, ως φαίνεται, αί βραδουργίαι τοϋ Κολοκορώνου, και τινών ύπουργών ίσχυσαν μόν νά κλονίσωσι τόν Παλαμίδην, άλλ' όχι και νά φέρωσι τó όποϊόν ό Κολοκοτρώνης προσεδέκα άποτέλεσμα.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὅστις συχναίει εἰς τὰς λέσχας καὶ τὰς συνηκαστροφάς μας, ὅπου γίνονται συνδιαλέξεις καὶ συζητήσεις περὶ τῶν κυβερνητικῶν πράξεων, ἀκούει πολλοὺς ἐξ ἡμῶν κατακρίνοντας πολλὰ καὶ τοὺς ὑπουργοὺς καὶ τὰ νομοθετικὰ ἡμῶν σώματα ὅτι παραγνωρίζουν τὴν ἀποστολὴν των, καὶ ὅτι, καθόσον ἀφορᾷ τὰ γενικὰ τοῦ ἔθνους συμφέροντα, δὲν ὑπάρχουσιν οὐδὲ πατριωτισμὸς οὐδὲ εὐλικρίνεια εἰς τὰς πράξεις των. Φυσικώτατον τοῦτο, καὶ οὐδὲ δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀθέμιτοι αἱ τοιαῦται ἄνευ ὕβρεων καὶ βλασφημιῶν συζητήσεις, ἔστωσαν καὶ κατακρίσεις, εἰς τὸπον συνταγματικῶς κυβερνώμενον, ὅπου ἕκαστος, τηρῶν τοὺς ἐν ἰσχύει νόμους, εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐκφράξῃ προφορικῶς τε καὶ διὰ τοῦ τύπου τὰς ἰδέας του.

Συχναίει ὡσαύτως ἀκούει, ὁ εἰς ταῦτα τὰ μέρη συχναίων, πολλοὺς ἐξ ἡμῶν κατακρίνοντας τὴν κυβέρνησίν μας ὅτι δὲν κήδεται τοῦ ἐμπορίου μας, ὅτι οὐδεμίαν λαμβάνει πρόνοιαν περὶ τῆς ἐμφυχώσεως καὶ βελτιώσεως αὐτοῦ δεινοπαθοῦντος. Ἀκούει προσέτι πολλοὺς ἐξ ἡμῶν ἀξιῶντας, ὅτι ἐὰν οἱ ὑπουργοὶ μας ἤθελον ἔχει ὅσας γνώσεις ἔχουν αὐτοί, τὴν βελτίωσιν καὶ προαγωγὴν τοῦ ἐμπορίου μας ἀφορῶσας, καὶ ἤθελον βάλλει εἰς ἐνέργειαν τὰ μέτρα τὰ ὑπὸ τῶν γνώσεων αὐτῶν ὑπαγορευόμενα, τὸ Ἕλληρικὸν ἐμπόριον ἤθελεν εἶσθαι ὑψωμένον ἤδη εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς εὐμερείας του. Παραδεχόμεθα καὶ ταῦτα, πιθανόν θεωροῦντες ὅτι οἱ ὑπουργοὶ μας, ὡς ἄνθρωποι, ἔχουσι καὶ αὐτοὶ τὰς ἐλλείψεις των, καὶ ὅτι οἱ ἐμποροὶ μας, ὡς ἐκ τῆς καθημερινῆς πείρας, εἶναι μᾶλλον εἰς κατάστασιν νὰ γνωρίζωσι ποῖα μέτρα πρέπει νὰ ληφθῶσι πρὸς ἐμφύχωσιν τοῦ ἐμπορίου μας καὶ βελτίωσιν τῆς καταστάσεως αὐτοῦ. Γνωρίζομεν ὁμῶς, καὶ τοῦτο ὑπαγορεύει ὁ κοινὸς νοῦς, ὅτι ὁ ἔχων ἄμεσον ὀποιοδήποτε συμφέρον αὐτὸς πρὸ παντὸς ἄλλου ὀφείλει νὰ σκέπτεται, καὶ ὅχι μόνον νὰ ἐνεργῇ πᾶν ὅτι συντείνει ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ν' ἀποφύγῃ πᾶν ὅτι δύναται νὰ προσβάλῃ ἢ πρόνοιαν δὲ ἄλλον προσώπων, ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ συμφέροντος, εἶναι πάντοτε δευτερεύουσα καὶ ὁμῶς ἡμεῖς οἱ ἀξιῶντες ὅτι ἔχομεν τόσας ἐμπορικὰς γνώσεις διὰ τῆς πείρας ἀποκτωμένας, καὶ ὅτι γνωρίζομεν ποῖα μέτρα πρέπει νὰ ληφθῶσιν εἰς ἐνέργειαν πρὸς βελτίωσιν καὶ προαγωγὴν τοῦ ἐμπορίου μας. ἡμεῖς λέγομεν, οἱ τὸ συμφέρον τοῦτο ἄμεσον ἔχοντες ὅχι μόνον δὲν ἐπεχειρήσαμεν οὐδέποτε νὰ μεταβιβάσωμεν εἰς τὴν κυβέρνησιν διὰ παντὸς μέσου τὰς γνώσεις μας, καὶ νὰ φωτισώμεν αὐτὴν ὡς πρὸς τὰ μέτρα ὅσα πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου μας, ἀλλ' ἀπεναντίας ἡμεῖς πρῶτοι προσβάλλομεν αὐτὸ καίριως, διὰ μιᾶς ἀκατανοήτου διαγωγῆς, ὁμοιάζοντες μὲ τὸν πυρπολοῦντα τὴν οἰκίαν του, κατακρίνοντας δὲ τοὺς γείτονάς του ὅτι δὲν συντρέχουν διὰ νὰ σβύσωσι τὴν πυρκαϊάν.

Ὅτι δὲν μετεβιβάσαμεν οὐδέποτε εἰς τὴν κυβέρνησιν, συστηματικῶς καὶ δι' ὅλων τῶν ἐνότων μέσων, τὰς ἐμπορικὰς γνώσεις μας τὰς διὰ τῆς πείρας ἀποκτωμένας, οὐδ' ἐρωτίσαμεν αὐτὴν ὡς πρὸς τὰ μέτρα ἅτινα πρέπει νὰ ληφθῶσι πρὸς βελτίωσιν καὶ προαγωγὴν τοῦ ἐμπορίου μας, γίνεται κατάδηλον ἐκ τοῦ ὅτι μῆτε ἐνησχολήθη οὐδεὶς, ἐκ τῶν ὅσοι μεταξὺ ἡμῶν καυχῶνται ὅτι ἀπέκτησαν τὰς γνώσεις ταύτας, εἰς τὸ νὰ συντάξῃ ἐκθέσεις σπουδαίας καὶ σοβαρᾶς τῶν γνώσεων αὐτῶν, μῆτε ἐφημερίδα τινὰ διατηροῦμεν δαπάνη ἡμῶν πρὸς δημοσίευσιν αὐτῶν τῶν ἐκθέσεων, διὰ νὰ σχηματίζῃται τοῦλάχιστον κοινὴ γνώμη, τὴν ὁποίαν πᾶσα κυβέρνησις, ὅσον καὶ ἂν ὑποτεθῇ ἀνάγκητος, σέβεται καὶ φοβεῖται. Ἐὰν δὲ γινόμεθα ἐνίοτε συδρομηταὶ εἰς ἐφημερίδας, ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενων ἐλεεινῶν, τοῦτο πράττομεν διὰ νὰ ἔχωμεν ὄργανον τοῦ τύπου ὑβρίζον καὶ βλασφημοῦν τοὺς πολιτικούς ἀντι-

πάλους μας.

Ὅτι δὲ, πρὸς πάντα ἄλλον θανάσιμον ἐχθρόν μας, προσβάλλομεν ἡμεῖς αὐτοὶ τὰ συμφέροντα ὅχι μόνον τοῦ ἐμπορίου μας, ἀλλὰ καὶ τοῦ τόπου μετὰ τοῦ ὁποίου μᾶς συνδέουσι τοσοῦτοι δεσμοί, γίνεται καὶ τοῦτο κατάδηλον ἐκ τῆς διαίρεσέως μας, ἥτις τοσοῦτον ἐξάπτει τὰ πάθη μεταξὺ ἡμῶν, ὥστε πολλὰ καὶ οὐδὲ τὸν συνήθη ἀσπασμὸν δίδομεν πρὸς ἀλλήλους καὶ διαιρούμεθα, διότι, ὡς νήπιοι, γινόμεθα τυφλοὶ ὑπαδοὶ τῆς δοξομανίας καὶ τῶν ἀτομικῶν ἀντιπαθειῶν εὐαρίθμων προσώπων, ἅτινα πολλὰ καὶ μᾶς ἐκίνησαν καὶ μᾶς κινοῦν, ὡς νευρόσπαγα, ὑπὲρ τῶν ἰδιοτελῶν σκοπῶν των, καὶ ὁμοιάζομεν τὴν τοῦ Αἰσωπείου μύθου Γαλῆν, ἥτις λείφουσα τὴν βίβην καὶ καταπίνουσα τὸ ἴδιον αὐτῆς αἶμα ἐνόμιζεν ὅτι ἀτὶ ἔτρωγε καταστρέφομεν δηλαδὴ ἡμεῖς αὐτοὶ, διὰ τῆς ἀκατανοήτου διαγωγῆς μας, τὸ ἐμπόριόν μας καὶ τὸν ἀξιώλογον τόπον μας, καὶ ἔπειτα παραπονούμεθα ὅτι οἱ ὑπουργοὶ δὲν φροντίζουν ὑπὲρ αὐτῶν.

Τὶ ἄλλο καλόν, ἐρωτῶμεν, δυνάμεθα εἶτε νὰ ἐλπίσωμεν, εἶτε ν' ἀπολάβωμεν ἐκ τῆς διαίρεσέως τὴν ὁποίαν ἀκατανοήτως ὑποστηρίζομεν, εἰμὴ τὸ νὰ ὑψώσωμεν ἐν μόνον ἄτομον, ὡς δήμαρχον, νὰ εὐχριστήσωμεν δὲ καὶ τὴν μικροφιλοτιμίαν εὐαρίθμων τινῶν νευροσπαστῶν αὐτοῦ, ὡς δημοτικῶν συμβούλων, χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ στρέψωμεν ὕψισθον ἡμῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς μας, διὰ νὰ ἴδωμεν πόσα μᾶς παρακολουθοῦν δυστυχήματα, τῶν ὁποίων ἢ ἐπαρίθμησις εἶναι συγγραφῆς μᾶλλον ἢ ἐφημεριδογράφου ἔργον; Ὀλίγα τινὰ μόνον ἐξ αὐτῶν ἀναφέρομεν, πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας τῶν λεγομένων μας.

Μία καὶ μόνη ἀσφαλιστικὴ ἐταιρία μᾶς ἔμεινε μετὰ τόσας ἄλλας τὰς ὁποίας πρὸ πολλοῦ εἶχομεν, καὶ αὐτὴ μόλις συντηρουμένη.

Οἱ ἐμποροὶ τῆς Τουρκίας καθίδρυσαν ἀτμοπολιτικὰς ἐταιρίας, ἡμεῖς δὲ οὐδ' ἐν ἀτμόπλοιον ἐδυνήθημεν ν' ἀποκτήσωμεν.

Ἡ Ἐρμούπολις, ἥτις μὲ ἐτήσιον προϋπολογισμὸν 150 χιλιάδων καὶ ἐπέκεινα δραχμῶν ἐδύνάτο νὰ ἐξομοιοῦται κατὰ τὴν καλονήν μ' Εὐρωπαϊκὰς πόλεις, εὐρίσκειται εἰς στασιμότητα. Μῆτε ἕνα περίπατον, μῆτε ἕνα δρόμον ἔχομεν, μῆτε ἄλλον τινὰ καλλωπισμὸν πρὸς διασκέδασιν ἐδυνήθημεν νὰ κάμωμεν, ἐνεκα τῶν διχονοϊῶν μας.

Ἡ διαίρεσις μας ἐγέννησε δύο λέσχας, δείγματα τῆς διχονοίας μας, ἀλλ' ἀμφοτέρως ἐλεεινὰς, ἐν ᾧ ἐὰν εἴχωμεν ὁμόνοιαν μίαν μόνην λέσχην ἠθέλαμεν ἔχει, ἀλλὰ λαμπράν, ἀλλὰ μεγαλοπρεπῆ καὶ ὡς ἀνήκει εἰς πολίτας ἐξευγενισμένους καὶ φιλοκόλους.

Ἡ ἀγορανομία μας ἐφθασεν εἰς τὸ ἔπακρον τῆς παραλυσίας, ὥστε οὔτε διατίμησις τις ἐπὶ τῶν ἐδωδίων ὑπάρχει πλέον, οὔτε ἐπαγροῦπνησις τις γίνεται ἐπὶ τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν.

Τρεῖς ἐφημερίδες ἐκδίδονται ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ αἱ τρεῖς ἐλεεινὰ καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαιούτων πόρων πρὸς κλήν αὐτῶν συντήρησιν, ἐν ᾧ μία καὶ μόνη, μὲ τὴν αὐτὴν δαπάνην δι' ἧς διατηροῦνται αἱ τρεῖς, ἀλλ' ὑπὸ πεπαιδευμένων καὶ φρονίμων ἀνδρῶν διευθυνομένη, καὶ τιμὴν ἤθελε μᾶς κάμνει, καὶ ἀποτέλεσμά ἤθελεν ἐπιφέρει.

Ἡρξάτο τὸ ἔτος 1853 καὶ προϋπολογισμὸν τῶν ἐτησίων δαπανῶν τοῦ δήμου μας δὲν ἔχομεν, ὥστε μὴ ὑπαρχούσης νενομισμένης χρηματικῆς χρήσεως, ἢ δημοτικῆς διευθυντικῆς μαχανῆς ἔχαλαρώθη, καὶ τρέχει κίνδυνον τοῦ νὰ σταματήσῃ.

Τὰ πάντα, τέλος, εὐρίσκονται εἰς ἀταξίαν καὶ σχεδὸν παραλυσίαν παρ' ἡμῶν, οἵτινες ὡς ἐκ τῆς ἀνατροφῆς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ μας ἔπρεπε νὰ ἦμεθα ὁ τύπος καὶ ὑπογραμμὸς τῶν λοιπῶν τῆς Ἑλλάδος δήμων, καὶ νὰ δίδωμεν τὸ καλὸν παράδειγμα εἰς αὐτούς. Προκειμένου δὲ ἤδη νὰ γίνῃ τροποποιήσις τῆς ταχυδρομικῆς συνθήκης τῆς μετξὺ τῆς κυβερνήσεώς μας καὶ τοῦ Αὐ-

στριακού Δούδ τῆς Τερζόττης, καὶ νὰ μετατεθῆ ἐντεῦθεν εἰς Πειραιᾶ ὁ σταθμὸς τῶν αὐστριακῶν ἀτμοπλοίων, δὲν ἔχομεν ἕνα βουλευτὴν ἱκανὸν νὰ προστατεύσῃ παρὰ τοῖς ὑπουργοῖς καὶ ἐντὸς τῶν νημοθετικῶν σωμάτων τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου μας, τὸ ὅποιον κινδυνεύει νὰ καταστραφῇ ἐκ τῆς τροποποιήσεως ταύτης, ἀν ὃ μὴ γένοιτο πραγματοποιηθῆ.

Καίρὸς εἶναι πλέον, φίλοι καὶ ἀδελφοὶ συμπολίται, ν' ἀνοίξωμεν τοὺς ὄφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς μας, διὰ νὰ ἴδωμεν τὰ δυστυχήματα τὰ ὁποῖα προσεβέβησαμεν καὶ ἄλλα ὅσα μᾶς παρεκλογούσιν, ἀποτελέσματα ἅπαντα τῶν διαρρέσεων καὶ τῶν διχονοιῶν μας, νὰ κατανοήσωμεν ὅτι τ' ἄληθῆ ἡμῶν συμφέροντα ἐνυπάρχουσιν εἰς τὴν ὁμόνοιαν, τὴν εἰρήνην καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην, νὰ λησμονήσωμεν ὅλα ἐν γένει τὰ παρελθόντα καὶ τὰς ἀντιπαθείας μας, νὰ δώσωμεν ὅ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον ἀδελφικὴν χεῖρα, καὶ νὰ ζητήσωμεν ἅπαντες ἐκ συμφώνου καὶ δι' ἀναφορᾶς μας πρὸς τὸν Σ. ἡμῶν Βασιλέα καὶ τὴν κυβέρνησίν του τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀρτίως γενομένης δημοτικῆς ἐκλογῆς μας, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ μόνη ἀφορμὴ τῆς διαρρέσεως καὶ τῆς ἐξάφνης τῶν παθῶν μας, διὰ νὰ κάμωμεν ἐπομένως ἄλλην μετὰ συμποιίας καὶ εἰρήνης ἐκλέγοντες τοὺς δημοτικούς συμβούλους μας καὶ τοὺς ὑποψηφίους ἀρχαρχοὺς καὶ παρέρους ἐκ τῶν ὅσοι μεταξὺ ἡμῶν, ἕνεκα τῶν ἀρετῶν, τῶν γνώσεων καὶ λοιπῶν προτερημάτων αὐτῶν πρέχουσιν ὅλα τὰ πιστὰ, ὅτι θέλουσιν ὑπηρετῆσαι τὸν δῆμον μας μὲ πίστιν, μὲ εὐκρινείαν καὶ ἀρεσίαν. Ταῦτα πρέπει νὰ συμβουλευώσιν ἅπαντες οἱ μεταξὺ ἡμῶν φρονιμώτεροι πρὸς τοὺς ἀπλουστέρους, τοὺς φανατικῶς εἰς τὰ κόμματα καὶ τὰς φατρίες προσκεκολλημένους καὶ τοὺς δοξομανεῖς. Ταῦτα καὶ οἱ ἱεροκήρυκτες μας ἀπὸ τοῦ ἁμβωνος, καὶ ὁ ἤδη διαμένων ἐνταῦθα ἐνάρετος καὶ φίλος τῆς εἰρήνης ἐπισκοπὸς μας ἀπὸ τοῦ ἐπισκοπικοῦ θρόνου του καὶ ὁ ἀεθλοσπὸς ἡμῶν κληρὸς κληρὸν ἔχον νὰ διδάξουσιν. Εἰς ταῦτα καὶ ὁ ἐνταῦθα ἀντιπρόσωπος τῆς κυβερνήσεως, ὁ καλὸς καὶ ἀξιότιμος νομάρχης μας ὀφείλει νὰ προτρέψῃ καὶ νὰ παρακινήσῃ ἅπαντας, ὡς συντείνοντα εἰς τὴν εὐημερίαν τῆς ἀξιολόγου κοινωνίας μας, τὸν ὅποιον πνευματικῶς καὶ πολιτικῶς διευθύνουν.

Ἄν ἀμφιβάλλομεν ὅτι τινὲς ἐκ τῶν δημοκόπων, τῶν δοξομανῶν μας καὶ τῶν ἐν τῇ διαίρει ἐλπίζόντων νὰ ὑψωθῶσιν, ἢ νὰ εὐχριστήσωσι τὰς μικροφιλοτιμίαις των, θέλουσιν χαρακτηρίσαι ταῦτα τὰ παρ' ἡμῶν δημοσιεύμενα εἴτε ὡς φλυαρίας, εἴτε ὡς ὑπαγορεύσεις σκοπῶν ὑποκεκριμένων, ἢ ἐλπίδων δι' αὐτῶν πραγματοποιηθησομένων, διὰ νὰ ἐπιφέρωσι πρόσκομμα εἰς τὴν συμφιλίαν καὶ τὴν ὁμόνοιαν μᾶς; Ἄλλ' ἡμεῖς κηρύττομεν ὅτι εἶναι ἀπλὴ ὑπαγόρευσις τῆς καρδίας μας, καὶ ἐπικαλούμεθα περὶ τούτου τὸν ὕψιστον μάρτυρα, τὸν καρδίας καὶ νεφροῦ ἐτάζοντα. Καὶ εἶναι ὑπαγόρευσις τῆς καρδίας μας, διότι ἀγαπῶμεν τοὺς συμπολίτας μας, διότι ἀγαπῶμεν τὸ ἔθνος μας, διότι μὲ τὸν τόπον αὐτὸν πολλοὶ δεσμοί, καὶ δεσμοὶ ἱεροί, ὡς καὶ ἄλλοτε εἴπομεν, μᾶς συνδέουσιν.

Ἀποτεινόμενοι εἰς κοινωνίαν ἐξευγενισμένην, ἐνάρετον καὶ μὲ πολλὰ προτερήματα προικισμένην, σπείροντες δηλαδὴ καλὸν σπέρρον ἐπὶ γῆς ἀγαθῆς, ἀδιστακτικῶς πιστεύομεν ὅτι οἱ λόγοι μας εὐλογοῦσιν ἐπιφέρει τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα, καὶ ὅτι δὲν εἶναι μακρὰν πλέον ἢ ἡμέρα τῆς λήθης τῶν παρελθόντων, τῆς καταστάσεως τῶν παθῶν, καὶ τῆς παρὰ πάντων τῶν εὐφρονούτων ἐπιθυμητῆς συμφιλίωσης, εἰρήνης καὶ ὁμονοίας.

Ἀναδεχθέντες τὸ κοινωνικώτατον ἔργον τοῦ νὰ χρησιμεύσωμεν ἡμεῖς πρὸ παντός ἄλλου ὡς ὄργανον τῆς μεταξὺ τῶν συνδημοκρατῶν μας συμφιλίωσης καὶ ὁμονοίας, δι' ὧν μόνων δύναται νὰ προαχθῇ καὶ νὰ εὐημερήσῃ ὁ ἀξιολόγος δῆμος μας, διότι οἱ κα-

ταχρώμενοι τῆς καλῆς πίστεως τῶν συνδημοτῶν μας δὲν θέλουσιν ἔχει πλέον ὑποστήριγμα τὴν διαίρεσίν μας καὶ προστατάς τοὺς ἀρχιφατριαστὰς, προτρέπομεν καὶ τοὺς κυρίους συναδελφοὺς μας συντάκτας τοῦ Αἰόλου καὶ τῆς Ἐνώσεως νὰ μιμηθῶσι τὸ ἡμέτερον παράδειγμα, καὶ ὅχι μόνον ν' ἀπέχωναι τοῦ λοιποῦ ἀπὸ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ διερεθίσῃ τὴν διχονοίαν καὶ τὰ πάθη, ἀλλὰ καὶ νὰ διδάσκωσι τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ὁμόνοιαν.

Ὄφειλομεν νὰ κατανοήσωμεν, φίλοι συναδελφοί, πόσον ἐξοχος εἶναι ἡ ἀποστολὴ ἡμῶν τῶν διαχειριζομένων τὸν τύπον, καὶ πῶς αὐτοὺς εὐθύνην ἔχομεν ἀπέναντι τῆς κοινῆς γνώμης, ἥτις εἶναι αὐστηρότατος δικαστὴς τῆς διαγωγῆς μας. Οὐδὲ πρέπει νὰ καταδεχόμεθα ἡμεῖς οἱ τοσοῦτον ἐξοχὸν ἀποστολὴν ἔχοντες, καὶ οἵτινες ὀφείλομεν νὰ ἤμεθα ἀνεξάρτητοι διὰ νὰ ἐπισύρωμεν ἐφ' ἡμῶν τὸν σεδασμὸν τοῦ κοινοῦ, νὰ γινώμεθα ὄργανα ὑποστηρίξεως τῆς διαρρέσεως καὶ τῶν παθῶν τὰ ὁποῖα ἐξάπτουν ἡ δοξομανία καὶ ἰδιοτέλεια ἀσημάντων πολλάκις καὶ μηδαιμίων προσώπων, ὅποταν μάλιστα βλέπομεν ὅτι διὰ τῆς διαρρέσεως ταύτης καὶ τῶν παθῶν καταστρέφεται ἡ κοινωνία, τῆς ὁποίας εἴμεθα μέλη, καὶ συγκαταστρεφόμεθα μετ' αὐτῆς.

Πιστεύοντες ὅτι θέλουσιν εὐρεθῆ τινὲς νὰ εἴπωσιν, ἴσως δὲ καὶ νὰ γράψωσι δημοσίως ὅτι δὲν τηροῦμεν ὅσα εἰς ἄλλους συμβουλεύομεν, διότι καὶ κατὰ πρόσωπον μᾶς ἔκαμαν τινὲς τὴν παρατήρησιν ταύτην, προλαμβάνομεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι οὐδέποτε ἐνεσπεύραμεν διχονοίαν, ὅτι οὐδέποτε ἐρεθίσκαμεν πάθη, οὔτε ἐξυθρίσκαμεν, οὔτε ἐδλασφημήσαμεν τινὰ, οὔτε, τέλος, ἐπεμβήκαμεν εἰς τὰς ἰδιωτικὰς οὐδενὸς πράξεις καθ' ὅλον τὸ δεκαπενταετὲς διάστημα τῆς ἐφημεριδογραφίας μας. Κατεπολεμηθήκαμεν ἀπέναντι τὸς ὑψώσαντας τὴν σημαίαν τῆς διαίρεσεως καὶ τῆς ἀποκλειστικότητος, καὶ ὁ χρόνος ἀπέδειξεν ὅτι εἴχομεν δίκαιον. Ἐάν δὲ παρεξέτράπημεν ἐνίοτε τῆς ὁδοῦ τῆς μετριοτήτος, δὲν κωλύομεθα ὅτι εἴμεθα ἀνκαίρητοι. Ἰσως κατακριθῶμεν ὡσαύτως καὶ ὡς μὴ ἀνεξάρτητοι, διότι δὲν ἀνήκομεν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, τὴν ἐκ συστήματος πολεμίαν κατὰ πάτης κυβερνήσεως τῆς ὁποίας δὲν εἶναι μέλη οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι τῆς. Νομίζομεν ὅτι ὅλγχα τινὰ, διὰ νὰ μὴ μᾶς χαρακτηρίσωσιν ὡς ἀγύρτας οἱ δοξομανεῖς καὶ ἀρχιφατριαστί μας, καὶ οὕτω ματαιωθῇ ὁ κοινωνικὸς σκοπὸς τῶν γραφομένων μας.

Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι δὲν ἀνήκομεν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ ὅτι ὑποστηρίζομεν τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὰ καθεστῶτα, ἀλλὰ μήπως διὰ τοῦτο δὲν εἴμεθα ἀνεξάρτητοι; Εἴμεθα μήπως ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως; Ἐζητήσαμεν δημοσίαν θέσιν ἢ ἐποφθαλμιώμεν τοιαύτην; Μισθοδοτούμεθα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως; Εἶναι συνδρομητῆς μας ὑπουργός τις; Μᾶς ἐτίμησεν ἡ κυβέρνησις μὲ κλὴρὸν παράσημον. Ὁχι. Τί λοιπὸν μᾶς ὑποχρεοῖ νὰ μὴ τὴν ἀντιπολιτευώμεθα; Ἡ πεποίησις μας, ἀπαντῶμεν, ὅτι τὸ ἔθνος καὶ σεδαστῆς διὰ νὰ προαχθῇ, διὰ νὰ εὐημερήσῃ, διὰ νὰ δοξασιζόμενον, ὡς ἡμεῖς διαχειρίζομεθα, τὸν τύπον εἰς τόπον ἐμπορικὸν, βιομηχανικὸν καὶ ναυτικόν, νὰ ὑποστηρίξῃ πᾶσαν Κυβέρνησιν, διότι ἄλλως ἀδικεῖ τοὺς συμπολίτας του, ἀδικεῖ τὸ ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν ναυτιλίαν των, ἀδικεῖ τὸ ἔθνος ὅλον, ἔχον ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς εὐμενείας, τῆς προστασίας καὶ τῆς ἐμψυχώσεως ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, οἱ δὲ τὸ σκόφος τῆς πολιτείας μας διέποντες εἶναι καὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι, ὡς μὴ ἄγγελοι δὲ καὶ ὑπὸ συμπαθειῶν καὶ ὑπὸ ἀντιπαθειῶν ἐμπνέονται. Ποῦ ποτὲ ἠκούσθη, ἐρωτῶμεν, ὅτι εἰς πόλιν ἐμπορικὴν, βιομηχανικὴν καὶ ναυτικὴν ὁ περιοδικὸς τύπος πρέπει ν' ἀντιπολιτευθῆ

